

Kl. 13:29

Steen Gade (SF):

Jamen, jeg har lige sagt til fru Colette L. Brix, at jeg ikke synes, at der skal være tvang for de små virksomheder. Så på den måde er den diskussion jo lukket. Hvis vi på et tidspunkt kan gå længere ned i størrelse med hensyn til tvang, som det er min tankegang at gøre, så vil det jo være en situation, hvor også syv ud af ti – ligesom de store – siger, at det er en fordel for dem, også en økonomisk fordel.

Jeg synes bare, at det, der er det vigtigste her, faktisk er at hjælpe de små virksomheder. Der er nogle af de store, der gør det her, og så er der nogle af de små, der i virkeligheden brænder efter at afrapportere på en måde, som er mere sikker. Og der er Global Compact et rimelig sikkert afrapporteringssystem, men det skal udbygges med økonomisk støtte til rådgivning, så de får hjælp til at gøre det her. Vi skal også hjælpe med til at tage initiativer, så vi får institutioner, som sikrer, at man ikke bare kan skrive hvad som helst ned på papir, men at der er nogen, der går ud og undersøger, om det faktisk sker i virkeligheden, at man også overholder det.

Kl. 13:30

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:30

Frank Aaen (EL):

Det er i forbindelse med den her diskussion om små virksomheder og store virksomheder. En af de virksomheder, det vil være helt givet at se på, og som måske altid vil blive vurderet som en lille virksomhed, er jo importøren af granit fra Kina. Har den importør ikke et ansvar for, at de, der har produceret granitten i Kina, ikke har fået støvlunger, og at de ikke dør af arbejdet med at levere granit til metroen eller operaen?

Jeg synes i virkeligheden, at det er en lidt mærkelig diskussion, og jeg synes også, at det er det forkerte, som Dansk Folkeparti prøver at støtte. Altså, det er jo ikke bare et ansvar, vi har over for virksomhederne her i landet, det er jo også et ansvar over for dem, som leverer til virksomhederne her i landet – og det er jo faktisk meget vigtigere. Derfor vil jeg sige til hr. Steen Gade – for jeg tror, at vi er enige langt hen ad vejen om det her, det er bare et spørgsmål om, hvordan vi gør det – at det måske er en lidt kunstig skillelinje, når man siger, at små virksomheder skal behandles, om jeg så må sige, venligere end store virksomheder.

Kl. 13:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:31

Steen Gade (SF):

Jeg tror, at hr. Frank Aaen ender cirka det samme sted, nemlig at vi jo skal starte et sted. Jeg synes, og det tror jeg også, at vi er enige om, at regeringens godt kunne starte betydeligt mere ambitiøst.

Jeg har sagt, at jeg også synes, at vi skal gå længere ned med et lovkrav. Men det, jeg jo egentlig tilbyder her, er, at vi også får en diskussion om, hvordan vi hjælper små og mellemstore virksomheder. Vi må jo erkende, at for nogle af dem – og det er ikke dem, som hr. Frank Aaen først og fremmest nævner her, men nogle andre danske virksomheder, der producerer osv. – er det rigtig mange penge, hvis de skal bede konsulenter redegøre for det, at de skal afrapportere helt korrekt osv., og de skal være helt sikre på, at der ingen fejl opstår, når de køber. Så derfor tror jeg altså, at det er en sådan mere rigtig pragmatisk tilgang at sige: O.k., de små skal så hjælpes på en anden måde. Men jeg vil rigtig gerne være med til i forbindelse med det her at føre en diskussion om, hvad vi gør ved de små virksomheder.

Kl. 13:32

Formanden:

Er der ønske om yderligere en kort bemærkning? Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:33

Frank Aaen (EL):

Jeg er selvfølgelig enig i, at man skal hjælpe små virksomheder, så man ikke bare kvæler dem. Det er jeg helt med på. Men det er altså også vigtigt at holde fast i, at også bag en lille virksomhed er der altså en arbejder i et fattigt uland, som måske betaler med sit liv for at kunne producere billige produkter til Danmark. Det er jo derfor, at vi siger, at der ikke alene skal være de her oplysningspligter, men jeg tror – og det vil jeg komme ind på i mit ordførerindlæg – at man også er nødt til at begynde at indføre nogle egentlige forbud mod, hvad der må importeres til Danmark, forstået på den måde, at er der et produkt, der bevisligt er produceret på en måde, så det har skadet arbejderen, der har lavet det, må vi simpelt hen sige, at den slags produkter vil vi ikke have ind i Danmark. Det er jo også til beskyttelse af de små virksomheder, og så bliver de jo på den måde ligestillet, om jeg så må sige, med alle andre virksomheder, i stedet for at de